

LA CAIXA DE NÚVIA

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

Els collons del pare abat !, va dir el seu home en baixar l'escala i ensopegar amb un gat. Va ser amb tant mala fortuna que va donar un cop molt forta a una caixa de núvia que tenien al darrer replà de l'escala i es va fer un bon cop al genoll.

En Siscu era pagès i no gaire ben parlat, però bona persona treballador com el que mes i anima candida.

La Roser era una mica bleada i rata de sacrista i es va persignar tota amoïnada en el que ella en deia pecats ,que sortien per la boca del seu home.

Al cap de una estona va escombrar l'escala , i en ser al indret on havia ensopegat el seu home, va sentir com un "clinc" que feia l'escombra com si arrossegues alguna cosa metàl•lica. Es va ajupir i va recollir del terra al que va veure amb gran sorpresa era una cosa rodona que la bona dona va pensar era una medalla de la Verge. Però no ,va veure era una moneda d'or .

La va mirar i remirar, si era una moneda d'or. Devia estar dins la caixa de núvia amagada en algun racó i amb la patacada del seu home havia sortit. Va mirar i remirar forats, racons va treure roba de la seva besàvia, que encara era a dins i res, ni cinc cèntims.

No va dir res a en Ciscu, era una mica ratota i va pensar que la moneda no se sap mai que pot passar !!. Potser la tindre de menester algun dia, es va dir.

Va cavil•lar i cavil•lar i va pensar que si ni havia una potser ni havien dues. El que tenia de fer era fer exactament el que havia fet el seu home, donar-se una gran trompada.

Va posar el gat exactament al lloc on va ensopegar el Siscu. Va dir que el bon Deu la perdonaria si pecava una vegada. Va mirar de entrebancar-se amb el gat inclús va dir . Els collons del pare Abad !!

Va donar tal entrebancada que va caure escales avall i va ensopegar també amb la caixa de núvia. Malgrat el cop i el esquinç que es va fer a una cama , va mirar esperançada al terra. I amb gran sorpresa va veure que no hi havia res.

Va pujar plorosa i coixa les escales car la cama li feia mal.

Així la va trobar en Ciscu, al tornar a casa feta un mar de llàgrimes. Però per més que li va preguntar que li passava no en va treure ben res. Sols va dir, he caigut a l'escala.

Va pensar que Deu l'havia castigat pel seus dos pecats, gasiveria i blasfemar.